

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Grigoraș Ana în numele inculpatului Bîrca Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Bîrca Vadim Anton, născut la 28 decembrie 1989, originar și domiciliat în mun. Chișinău, or. Durlleşti, str. Mitropolit Dosoftei nr.47.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 03.09.2014 – 02.03.2015;

Instanța de apel: 07.04.2015 – 08.06.2015;

Instanța de recurs: 03.09.2015 – 11.11.2015.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei sect. Buiucani, mun. Chișinău din 02 martie 2015, Bîrca V. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (4) Cod penal, la 6 ani închisoare;
- art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, la 6 ani închisoare, fără amendă.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, lui Bîrca V. i s-a stabilit pedeapsa definitivă prin cumul parțial al pedepselor aplicate, sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință, inculpatul Bîrca V. a fost achitat de învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 27,186 alin. 2 lit. c), d) Cod penal pe motiv că în faptele acestuia nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt* a constatat că, Bîrca V., la 13.07.2014 în perioada de timp de la ora 15:00 pînă la 21:00, acționînd cu intenție

directă, prin înțelegere prealabilă și de comun acord cu minora Manole E., având drept scop sustragerea bunurilor altei persoane în proporții mari, aflându-se în apartamentul nr.19 din str. Hristo Botev, 15/2, mun. Chișinău, pe ascuns a sustras bani în sumă de 79300 lei, un notebook de model EMachiine în valoare de 6000 lei, un aparat de tuns de model „Philips” la preț de 500 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul infracțiunii, cauzându-i părții vătămate cet. Caraman V. o daună materială considerabilă în proporții mari în sumă totală 85800 lei.

Tot el, Bîrca V., la 20 august 2014, în jurul orei 03:10, aflându-se pe str. Ion Creangă, 11, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, în mod deschis a sustras din mîna cet. Bețivu A. un portmoneu la preț de 300 lei, în care se afla buletinul de identitate, polița de asigurare medicală, certificatul de asigurare socială pe numele cet. Bețivu A., card bancar de la BC „Banca de Economii” SA, chei, bani în sumă de 30 lei, telefonul mobil de model „Nokia 515” la preț de 3000 lei, în care era introdusă cartela SIM cu numărul 069544099 și un USB la preț de 300 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i astfel părții vătămate Bețivu A. o daună materială în proporții considerabile în sumă totală de 4430 lei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpatului întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute la art. 186 alin. (4) Cod penal, furtul, adică *sustragerea pe ascuns a bunurilor altor persoane cu cauzarea de daune în proporții mari* și art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, jaful, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altor persoane cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

Prin rechizitoriu, inculpatul a fost învinuit că, la 20 august 2014, în jurul 16:30, acționând cu intenție directă și urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțare a pătruns în autoturismul de model Mercedes E220 CDI, cu numerele de înmatriculare K AQ 142, care era parcat pe str. Calea Ieșilor 43/3, mun. Chișinău, de unde pe ascuns a încercat să sustragă bunuri în valoare totală de 1 706 lei, însă din motive independente de voința sa, inculpatul nu a putut duce pînă la capăt intențiile sale criminale de a dobîndi și obține posibilitatea reală de a dispune de bunurile sustrase, din motiv că a reținut de către un martor ocular.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței în termenul și modul prevăzut de art. 401- 402 Cod de procedură penală, a fost atacată cu apel de către inculpatul Bîrca V., care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit căreia acesta să fie achitat de comiterea infracțiunilor incriminate.

În motivarea cererii de apel a indicat că, prima instanță la examinarea cauzei nu a apreciat probele în mod obiectiv probele administrate și cercetate în ședința de judecată, ce a dus la adoptarea unei sentințe de condamnare în privința sa.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015 apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, iar sentința a fost menținută fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că, audiind participanții la proces, raportînd situația de fapt la cea de drept, cercetînd argumentele

invocate de părți, în coraport cu materialele dosarului penal, s-a ajuns la concluzia că apelul declarat este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Astfel, instanța de apel, a reținut că prima instanță corect a încadrat juridic acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (4) Cod penal și art. 187 alin. (2), lit. f) Cod penal, și just a decis sancționarea inculpatului Bîrca V. prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 10 ani, cu aplicarea prevederilor art. 84 Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, analizînd totalitatea probelor, a ajuns la concluzia că, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor administrate pe caz, fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

De asemenea, instanța de apel a reținut soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului Bîrca V. pe capătul de învinuire de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, din motivul că în acțiunile acestuia nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii incriminate.

Respectiv, în contextul dat, instanța de apel a considerat necesar de a respinge argumentele inculpatului aduse în sensul cerinței de achitarea a acestuia de comiterea infracțiunilor incriminate.

Cu referire la argumentul inculpatului privind ilegalitatea sentinței sub aspectul că nu a avut loc confruntarea acestuia cu părțile vătămate și martorii acușării, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, menționînd că judecarea cauzei s-a petrecut cu respectarea principiului contradictorialității, inculpatul a avut acces la probele cercetate în ședința de judecată, inclusiv în momentul audierii părții vătămate și a martorilor inculpatului i-a fost asigurat dreptul de a pune întrebări părților vătămate cît și martorilor referitor la stabilirea adevărului.

Totodată, instanța de apel a reținut dispozițiile primei instanței privind stabilirea pedepsei inculpatului, indicînd că prima instanță corect a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, luînd în considerație circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, gravitatea infracțiunilor săvîrșite.

Din considerentele menționate supra, instanța de apel a conchis că prima instanță la emiterea sentinței a ținut cont de prevederile normelor materiale și procesuale, respectiv a pronunțat o sentință legală, din care motive instanța de apel a respins apelul inculpatului și a menținut sentința contestată fără modificări.

6. Avocatul Grigoraș A. nefiind de acord cu decizia instanței de apel, în numele inculpatului Bîrca V., la 12 august 2015 a atacat-o cu recurs ordinar, prin care a solicitat casarea acesteia cu remiterea cauzei penale la rejudecare în aceeași instanță, într-un alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, recurenta indică că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în cererea de apel, din care considerent solicită casarea acesteia.

De asemenea a mai indicat că, instanțele inferioare greșit au ajuns la concluzia de a-l condamnat pe inculpat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, deoarece vinovăția

acestui nu a fost demonstrată cu certitudine prin probe prezentate de către partea acuzării.

În acest context, recurenta remarcă faptul că, organul de urmărire penală nu a prezentat probe care demonstreze nemijlocit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal. Nu au fost preluate amprente digitale ale inculpatului și efectuată o expertiză dactiloscopică în acest sens, pentru a clarifica dacă anume inculpatul a sustras în mod deschis bunul ce îi aparținea părții vătămate Bețivu A.

În ceea ce privește capătul de învinuire, de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (4) Cod penal, inculpatul a recunoscut vina parțial, și anume că el a sustras doar aparatul de tuns de model „Philips”, restul bunurilor nu au fost sustrate de către acesta.

În pofida acestui fapt, instanțele de fond îl recunoaște vinovat doar pe inculpatul Bîrca V. de sustragerea tuturor bunurilor dispărute din apartamentul ce aparține părții vătămate Caraman V.

Recurenta consideră că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu a înlăturat toate dubiile în ceea ce privește vinovăția inculpatului pe cel de-al doilea capăt de acuzare, instanța de judecată admițînd o eroare de fapt, care a afectat soluția adoptată.

În drept, recurenta își întemeiază recursul declarat pe dispozițiile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6.1. La 22 august 2015 avocatul Grigoraș A. în numele inculpatului Bîrca V. a depus o cerere de recurs suplimentară, invocînd aceleași cerințe statuate pe aceleași motive, însă a mai solicitat anexarea la cererea de recurs copia plicului prin care se confirmă faptul că, a primit copia deciziei motivate a instanței de apel, abia la 13 iulie 2015.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, acuzatorul de stat a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Grigoraș A. în numele inculpatului Bîrca V. menționînd că recursul urmează a fi declarat inadmisibil cu menținerea deciziei contestate.

8. Avînd în vedere că recurenta, avocatul Grigoraș A. a declarat două cereri de recurs cu același conținut, instanța de recurs le va examina ca un recurs unic expunînd următoarele considerente:

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este declarat peste termen.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Conform materialelor dosarului, dispozitivul deciziei instanței de apel a fost pronunțat la 08 iunie 2015 în prezența procurorului, inculpatului și a avocatului inculpatului Grigoraș A., fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată (Vol.III, f.d. 97-101). Părțile prezente au fost înștiințați despre ziua pronunțării deciziei

motivate, care a fost pronunțată la 06 iulie 2015, și tot în aceeași zi inculpatul Bîrcă V. a primit copia deciziei contra semnătură (Vol. III, f.d. 114), ceea ce a constituit o posibilitate reală de a declara recurs de către participanții la proces, în termenul stabilit de lege.

În atare împrejurări, instanța de recurs accentuează că, termenul de declarare a recursului împotriva deciziei instanței de apel curge din momentul pronunțării integrale a acesteia, iar argumentul avocatului inculpatului precum că, a primit decizia motivată abia la 13 iulie 2015, nu poate fi reținut de către instanța de recurs.

Astfel, termenul de contestarea deciziei instanței de apel pronunțate integral la 06 iulie 2015, expira la 06 august 2015, iar aceasta fiind considerată ultima zi de declarare a recursului ordinar.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, termenul de 30 zile de contestare cu recurs a deciziei instanței de apel, stabilit de art. 422 Cod de procedură penală nu a fost respectat de către avocatul inculpatului, Grigoraș A., deoarece cererea de recurs și cererea de recurs suplimentară au fost declarate la 12 august 2015, și respectiv la 22 august 2015, adică peste termenul de 30 de zile de declarare a recursului ordinar, prevăzut de legislație.

În contextul dat, instanța de recurs consideră necesar de reținut că, termenul de recurs este absolut și are caracter imperativ, în sensul că depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar recursul declarat după expirarea termenului se va respinge ca tardiv, deoarece legea procesual-penală ce reglementează procedura examinării recursului ordinar, nu prevede posibilitatea de repunere în termen a recursului.

Raportînd situația reținută în cauză la prevederile art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat de către avocatul Grigoraș A. în numele inculpatului Bîrcă V. este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

9. Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Grigoraș Ana în numele inculpatului Bîrcă Vadim, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe *Bîrcă Vadim Anton*, deoarece este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 11 decembrie 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru